

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intőzendő:
Fő-útoza 220 szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adatnak vissza,
légmentesen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyílt-tér soronkint 40 fl. —

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetési és nyílttér díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

Felhívás**a Tokaj-Hegyalja szőlőbirtokosaihoz!**

Zemplén vármegye gazdasági egyesületének elnöksége a következő „Felhívás” közzétételére kérte fel lapunkat:

Az a gigási munka, amit Magyarország a letűnt évtized alatt szőlőinek felújítása körül végzett, bámulatot kelt mindenfelé.

Egy szegény nemzet s egy végzetes sorscsapás által tönkretett még szegényebb birtokok osztály lett felrúva tehetetlen közönyéből, hogy végső erőlködéssel szerezze vissza apránként azt a nagy nemzeti vagyont, mely csak az imént milliónknak adott megélhetést. Összefogott társadalmunk színe java, a törvényhozás, kormány, hatóságok, a főnemesek és középrend, az egyházi és világi testületek, a munkásosztály egyaránt, hogy azt a kiszakadt rést, melyen át egy nagy nemzeti vagyon kisiklott kezeinkből — mihamar betömjé. A magas kormány nagy arányú akciója, melyet a hitelszerzés és nyújtás, a telepítési akadályok elhárítása, a borhamisítás üldözése s a kedvezőbb borértékesítési viszonyok előkészítése terén kifejt reménnyel tölti el a sziveket. Magyarország földig sujtott szőlőbirtokosságának ekképen felcsigázott buzgalma teremtette meg azt a csodát, hogy pár rövid év még — és a filoxera csapást megelőző időszak terméseredményét elérjük.

Ugyde ez a képnek csak a tetszetős oldala. A másik oldalra teher-számlánk van felírva, mely Damokles kardjaként függ

fejünk felett. S mindnyájan tudjuk, mindnyájan érezzük, hogy ha azoknál a feladatoknál, melyek a szőlő- és borértékesítés útjában álló akadályok elhárítását célozzák — a magyar társadalom nem fog ugyanoly lelkes szervezkedéssel, ugyanoly erélyvel, sőt elszántsággal sikra szállani: akkor Magyarország telepítő birtokosságának ravatala felett megkondul a halálharang; akkor Magyarország középosztálya masodizben telepített ki utolsó erőlködése árán szerzett vagyonából; akkor a társadalmi összműködés — mely itt fényes példát alkotott — örökre megbénul s mindenkorra hitelüket vesztik az ébresztő jelszavak, melyekkel társadalmunk vezető egyénei a csüggedést megállítani s a munkásságot cselekvésre bírni szokták.

Fájdalom, hogy az ország összes hegyvidékei között Tokaj-Hegyaljankat fenyegeti legjobban a tönkrejutás veszedelme. A borhamisítás és törvény által tiltott borkeverés itt vet legnagyobb hasznát, ide özőnlenek be legnagyobb mérvben Olaszhon olcsó s tulszeszegett termékei s ennek tulajdonítható, hogy telepítésünk derekán már a hegyaljai termék nem bír elhelyezést lenni és áraink a termelési költségek mértékére süllyedtek alá — sőt boraink nagyobb része még így sem talál vevőre.

Vármegyei bizottságunk és gazdasági egyesületünk évek óta intézi a terjesztéseket a magas kormányhoz az ott is felösmert és méltányolt bajok orvoslása végett. Évek óta sürgetjük a bortörvény szigorítását, a borhamisítás lehetetlenné tételét,

mely téren már a mi nyomunkban indult államok sikeresen megelőztek bennünket. Évek óta fohászokodunk a 20 aranyforintos olaszborvám visszaállítására iránt, mely határforgalmi érdek címén lett 3 frt 20 kros tételre leszállítva. A nagy politika érdekei magasán vonulnak el fejünk felett, hova jalkiáltásunk fel nem hallatszik. És e közben napról-napra halljuk, miként csinálják érdekeifeink a sajtóban a hangulatot és céljaik elburkolásával miként vétnek fel tetszetős jelszavakat, hogy megtévesszék s egyszersmind megnyerjék velök a közönséget s döntő tényszerzőket. Ime láttuk, hogy a németül szerkesztett »Pester Lloyd«, melyből a külföld a mi viszonyainkat megítéli, már határozott állást foglalt a borházasításra alkalmas erős olaszboroknak adandó vámkedvezmény mellett, még pedig a kormányt támogató országos párt nevében s láttuk, hogy a magas kormány szükségét látta a megbízás nélküli szereplést és agitációt a maga és pártja nevében lecafolni.

Ez okból gazd. egyesületünk szükségét látja annak, hogy hegyaljai szőlősgazda társadalmunk a külföldi kereskedelmi szerződés megkötése előestéjén, tehát immár az utolsó órában — elszánt elhatározással lépjen sorompóba a létét fenyegető ilyen üzemek ellen és a szakegyleti működés körét átlépve, a Tokaj-Hegyalja egész bortermelő közönsége egybehívásával tartandó nagygyűlés útján hallassa meg szavát és foglaljon állást a törvényhozás faktorai és a bel- és külföld előtt egyaránt, megragadva így minden törvényes eszközt és módot

TÁRCA**Álarcos bál.**

A kis járásbíró né nagyon unatkozott. Félveztetendő előtt helyezték át az urát ebbe az istenverte fészekbe, ahol alig akadt más műélvezet, mint hogy évente egyszer megjelent 12 tagu társulatával Dingó Tarján s plakátokon kérte a nagyrődemű és hazafias közönséget hogy járjon a színházba s ne hagyja őt és jobb sorsra érdemes társulatát éhen veszni. Szóval a kis Kondorné unta magát s egy szép napon ki is tört belőle a panasz:

— Te Gyuszi, ha nem történik valami, hát . . . hát . . . megöszülök.

Kondor Gábor nagyott nevetett és megszókolta feleségét.

— Hát mi történjék édes?

— Valami, ami mulattat, szórakoztat, ami kissé kisorsod ennek a végtelenül csendes életnek egyhanguságából.

Kondor jó férj volt, nagyon szerette a feleségét s midőn az asszonyka mindgyakrabban keseregte el panaszát a gyilkos unalomról, az ifjú járásbíró végre komoly fontolóra vette, miképpen szórakoztassa kis feleségét. Kétnapi töprengés után felkiáltott:

— Megtaláltam! Heureka! Álarcos bált rendezünk.

— Mikor közölte kis feleségével a tervet, az kacagva borult a nyakába.

— Már nem is unatkozom.

Álarcos bál tizenhatosztendő óta nem volt Feketehegyváralján s mikor a rendezőség, melynek élén a járásbíró állt, kibocsátotta a meghívókat, lázas izgatottság szállta meg az intelligencia hölgytagjait.

Kondor Gábor, hogy még inkább biztossítsa a mulatság sikerét, meghívta a fővárosból néhány barátját is. Ravasz leveleket küldött nekik, irván:

. . . Feleségem távollétében rendezem ezt a kedélyes mulatságot. Jertek el hát okvetlen. Amugy legényesen fogunk mulatni . . .

Ezeket a sorokat a kis menyecske sugalmazta s a férj belement a csiklandós tréfába.

Diktum, faktum, eljött a nagy nap s este kilenc óraker spanyol grandok, mór lovagok, velencei dámák, cigányleányok és fekete domonók sürögtek-forogtak a nagyvendéglő nagytermében. Urak és hölgyek becsületszavukra fogadták, hogy egymás jelmezét el nem árulják, senki sem tudta, kit rejtett az álarc, amiből hamarosan a legpompásabb tréfák keletkeztek. A férfiek szerelmet vallottak a feleségeiknek, abban a hitben, hogy vallomásukat valami bájos leányzó hallgatja meg. A legnagyobb feltűnést a bálon hat álarcos férfi keltett, akiknek külseje senkire rá nem illett a kisváros férfiai közül. Valjon kik lehetnek?

Mi elárulhatjuk, hogy ez a hat rejtélyes álarcos Kondor fővárosi barátai voltak, akik barátjuk sürgető s érdekes meghívására lerándultak, hogy részt vegyenek a pikánsnak ígérkező mulatságon. Eljött Forray Ákos, a miniszteri fogalmazó, Tihamér Elek, a hírneves nőgyógyász, Pongrác Lajos, a bankpénztáros, Küllő Nusi, a gépészmérnök, Bokros Manó, a borszespekuláns és Farkas Iván, a földbirtokos. Mind a hatan agglegényeknek induló, szilaj tréfákra hajlandó harmincasak. Heten valának kebelbarátok Kondor Gáborral, aki elsőnek lett hitelen a pajtásokhoz, mikor feleségül vette az édes arcú Balonyay Nellikét. A barátok abban a hitben jöttek, hogy Kondor felesége nincs az álarcos bálon s ők majd amugy legényesen fogják ünnepelni a viszontlátást a régi cimboráival.

Nagyot nézett Forray Ákos, a miniszteri fogalmazó, amikor egy telt idomu szőke udvarhölgy a vállára tette a kezét s a fülébe sugta:

— Mit mond majd a méltóságos asszony, ha megtudja, hogy magácska a vidékre szökött mulatni?

A fáma azt rebesgette ugyanis, hogy a méltóságos asszonyt, aki a miniszteri titkár principálisának felesége volt, gyöngéd érzelmek fűzik Forray Ákoshoz. Forray, a spanyol grand fűlig elvörösödött az álarc alatt.

— Honnan tudja maga ezeket, kis kotnyeles? — kérdezte ámulva.

Lapunk mai száma 4 oldalra terjed.

arra nézve, hogy a végveszedelmet magáról elhárítsa.

De tisztelt birtoktársak! — nem elég ezt a felhívást elolvasni, nem elég annak alaphívásával együtt érezni, nem elég saját otthonunkban, körünkben olvasó-egyleteinkben felőle tanakodni, mert az efajta eszmecserék csak a közkérdések előzetes megérlelésére valók.

A népgyűlések a megérlelt eszmékriek világgá röpitésére szükségesek. Hatásuk csak akkor van, ha néptömegek, a birtokos közönség impozáns részének erélyesen nyilvánult közérzése szökel ki belőle. A vámtarifák s kereskedelmi szerződések kérdése ma Tokaj-Hegyaljankra a legfontosabb létkérdés! Ne maradjon otthon senki, akinek bár csak egy talpalatnyi szőlőterülete van, de támogassa gazdasági egyesületünket abban a törekvésben, hogy ezt a fenyegető veszedelmet elhárítsuk s az orvoslás módjait megtaláljuk.

Jelenjünk meg mindannyian Sátoralja-Ujhelyben, a vármegye székházában 1902. évi február hó 3-án d. e. 9 órakor, hogy kifejezésre juttassuk nézeteinket a fennforgó kérdésben és megegyezésre jussunk az érdekeink megvédésére irányuló további teendőkre nézve.

Hazafias üdvözléssel vagyunk

Sátoralja-Ujhelyben, 1902. január 11.

Gf. Andrassy Sándor,

a zemplénvármegyei gazdasági egyesület elnöke.

Dr. Lácay László,

a szőlészeti és borászati szakosztály elnöke.

* **Olvasóinkhoz.** Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetés megújítását mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek. A „Felső-Zemplén” kiadóhivatala.

VEGYES HIREK.

— **Uj titkos tanácsos.** O felsége a király — miként a hivatalos lapban olvassuk — Báró *Vécsey József*nek a v. b. t. tanácsosi méltóságot adományozta.

— **Áthelyezés.** *Magyarossán* Mihály helybeli, *Kriszt János* nagybányai m. kir. adóhivatali

— Van egy talizmánom, itt a szívem fölött, felelt az udvarhölgy, az megmond nekem mindent, amit tudni akarok.

Aztán tovarebbent és Pongrác, a bankpénztárost szólította meg:

— Vigyázzon, a bankpénztár gyakran hűtelenebb, mint az asszonyok. A pénztárosok nem az asszonyokat szokták megszoktatni, hanem a pénztárt.

Pongrác elbámolt.

— Kedves hölgy, nem tudom, honnan ismer, de bizonyos, hogy inkább magácskát szoktatnám meg, mint a kasszát.

Az udvarhölgy most a nőgyógyász elélibbent.

— Doktor ur, itt nincs talaja az ön nőgyógyászati sikerének. Nálunk egészséges minden asszony.

— Ördögadta, honnan tudja ez az ön mesterségemet?

Az udvarhölgy titokzatosan intett s tovarebbent s csupa intimitázt kérdezett vagy mondott a többi pesti vendégeknek is. Ezek hűledeztek. Ki lehet az a szőke démon, aki mindnyájukat ismeri s akit ők épenséggel nem ismernek. Mind a hatan körülrajongták az ismeretlen mindentudót, aki kedélyesen és szellemesen kacérkodott velük. Udvaroltak neki s ostromolták, árulja el inkognitóját.

— Majd éjfél után, felelte a pajkos udvarhölgy.

tiszteteket a m. kir. pénzügyi miniszter saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

Szénásák Nándor szobranci és **Kulin** Aurél ungvári járási szolgabírákat a vármegye főispánja szintén kölcsönösen áthelyezte.

— **Uj doktor.** *Spiegel* Ödön, *Spiegel* Samu helybeli földbirtokos fia e hó 19-én a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetemen az utolsó jogtudományi vizsgálatot letévén, e hó 1-én jogtudorrá fog avatattatni.

— **Birtokeladás.** Az izbugyai birtokot *Szeghy* Gyula, *Burger* Elek moesári bérlőnek 150 ezer koronáért eladta. Mint értesülünk az új tulajdonos a birtokot parcellázni fogja.

— **Házvétel.** A Fő-utca és Béres-utca sarkán lévő *Dercsényi* házát *Dr. Kallai* József ügyvéd 25.600 korona vételárért megvette.

— **Kinevezés.** A belügyi m. kir. miniszter *Malonyai* Tamás varannói szolgabíró *Krassó-Szörény* vármegyébe anyakönyvi felügyelőnek nevezte ki.

— **Hymen.** *Skultéty* István beszercebányai kir. ügyész, a nagymihályi kir. járásbíró volt derék albirája f. évi január hó 28-án eljegyezte *Fröhlich* Ilonka kisasszonyt, *Fröhlich* Gyula helybeli ügyvéd leányát.

— **Meghívó.** A nagymihályi izr. jótékony nőegylet saját alapítókéjének gyarapítása céljából N.-Mihályban, a Barnai szálló összes termeiben 1902. évi február hó 8-án, a Sárospataki Főiskolai Dalárda, *Walkovszky* Béláné urnó, *Mihalecsik* Teréz és *Székely* Piroska urhölgyek, *Izsépy* Zoltán és *Deme* Gyula urak szíves közreműködésével, hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendez. Helyárak: Ülőhely 3 korona; állóhely 2 korona. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Bejárat a kasszinó kis kertjén át. Helyek előjegyezhetők *Landesman* B. könyvkereskedésében.

— **Vármegyei bál.** Mint értesülünk, S.-A.-Ujhelyben a bőjt idején vármegyei bál lesz, melyen a vidék összes intelligens elemei részt fognak venni A báli mozgalom élén majd a főispán *Gróf Hadik* Béla áll.

— **Eljegyzés.** *Közma* Mihály helybeli lakos eljegyezte *Gyurócsik* Emmuska kisasszonyt.

— **Műkedvelői előadás Varannón** A varannói iparos ifjuság 1902. február hó 2-án a varannói róm. kath. templom orgonája javára színi előadást rendez, mely alkalommal színre kerül: „Az uzsai gyöngy,” eredeti népszínmű 3 felvonásban. — Előadás után tánc.

— **Bál Málcán.** A Málca és vidéki intelligencia február havában a fürdőhelyiség pavillonjában bált rendez, melyre a meghívók már legközelebb szét fognak küldetni.

Legjobban *Tihamér* lángolt, a nőgyógyász, aki állandó kisérőül szegődött az udvarhölgynek s mihamar a legvakmerőbb szerelmi vállomásokkal ostromolta. Közben ivott is a jó fiu s illetéformán csevegett:

— Ha lány vagy, elveszlek, ha asszony, meghalok érted.

A kis szőke pedig édesen kacagott.

— Sem leány nem vagyok, sem asszony.

— Hát ki?

— Szerető. Már tudniillik, szeretek valakit.

És azzal elszaladt. *Tihamér* pedig okoskodni kezdett.

— Ha szerető, akkor csakis a *Kondor* szeretője lehet. Csak ő ismertethette meg velem a mi kilitűnket. Hát szeretője van a járásbíró urnak? Két évvel a házasság után? Ebben a kis fészekben? No, ez igazán érdekes.

Éjfél utótt az óra s a hat idegen körül fogta a pajkos mindentudó udvarhölgyet.

— No most, le az álarcál! Tovább nem várunk. Látni akarjuk őt, aki mndet tud.

Tihamér már karon is fogta a relytélyes hölgyet, míg a merész *Forray* az álarcot akarta leoldani az arcáról, mikor egy spanyol grand lépett közbe.

— Uraim, a hölgy inkognitóját nem szabad megsérteni.

— De éjfél már elmúlt, hangzott a válasz.

— Ez igaz. Menjünk tehát egy különszo-

— **A Zemplénvármegyei gazdasági egyesület** február hó 3-ára a Tokaj-Hegyalja összes bortermelőit nagyszabású értekezletre hívja össze, melynek tárgya a tokajhegyaljai borértékesítés mizériát megbeszélni, s különösen az olaszbor behozatal s az alacsony olaszborvám ellen szót emelni. Az értekezleten való megjelenésre megleghangu felhívással kéri a birtokosokat, amely felhívást egész terjedelmében lapunk első helyén közöljük.

— **A nagymihályi izr. nőegylet** által február hó 8-án a Barnai szálló termeiben rendezendő hangversenyyel egybekötött táncvigalomra a meghívók már szétküldettek. Az előjelekből ítélve e táncestély igen lényesnek ígérkezik s tanácsos helyekről már most gondoskodni, miután minden oldalról nagy az érdeklődés. Miként multkori számunkban is említettük, táncos most elég lesz, a sárospataki dalárda 22 tagja is ki fogja abból venni részét. A műsor igen változatos. A dalárda indulóval kezd meg az estélyt s népdalok s kurucnótákkal folytatja. *Walkovszky* Béláné urnó zongora kísérlete mellett *Székely* Piroska k. a. melodrámat fog előadni. *Mihalecsik* Teréz k. a. és *Izsépy* Zoltán ur pedig egy dialógból fognak szerepelni. *Deme* Gyula ur végül zongora darabokat fog előadni. — Részletes műsört jövő számunkban hozzuk. — A kik elnézésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak az elnökséghez.

— **Közjegyzők működése.** *Kovalicky* Elek dr. Homonnáról Sátoraljaúj helybe áthelyezett kir. közjegyző, valamint ennek helyére Homonnára kinevezett *Revicky* Jenő dr. kir. közjegyző helyettes működésüket már megkezdték.

— **Színészet Sztropkón.** *Lászlófi* Bódog igazgatása alatt néhány előadásra felüthették Sztropkón sátorfájukat *Thália* papjai. Az első bemutató előadás e hó 22-én tartott meg a „Mi történt az éjjel” című 3 felvonásos bohózzal. Színe fog kerülni: „Aranykakas,” „Nebánt virág,” „Kisbaba,” „Bor,” „Szulamith,” „Pillangó kisasszony,” „Ezred leány,” „Mozgó fényképek.”

— **Az újhelyi petíciót** a m. kir. Curia f. hó 24-én és 25-én tárgyalta. A kérvényezőket dr. *Fried* Lajos s. a. újhelyi, *Dókus* Ernő képviselőt dr. *Dezso* fővárosi ügyvéd képviselte. *Mecner* Gyula és *Miklóssy* István választási elnökök személyesen védekeztek. A Curia 2 napig tartó tárgyalás után a választási elnök *Mecner* Gyulának imputált visszaélésekre a vizsgálatot elrendelte és annak foganatosításával a kassai ítélő táblát megbizta.

— **A postamesterek osztályosorsjátéka.** Mindennap látjuk azt a megfeszítő munkát, melyet a posta, ezen legfontosabb közlekedési eszköz munkásai, végeznek. Mindenki igénybe veszi ezek szolgálatát s így, midőn ők fordulnak hozzánk, támogassuk őket, ne vonjuk meg csekély hozzá

bába, nehogy a nagy és általános leleplezés itt a nagy nyilvánosság előtt történjék.

— De csak azzal a kikötéssel, uraim, ha én csak akkor veszem le álarcomat, a mikor nekem jól esik.

— Önnek tehát jogai vannak e hölgyhöz? — kérdezte *Tihamér* doktor.

A grand némán meghajolt.

— *Kondor*, *Kondor*, mit szól majd a feleséged? szölt szemrehányó hangon a nőgyógyász.

— Ne személyeskedjünk urak, harsogta a spanyol grandnak öltözött nőgyógyász, menjünk inkább a szeparéba.

A különszobába érve, az udvarhölgy lerántotta álarcát. Bájos, kékszemű, mosolygó piros arcu nőcske volt — *Kondor* *Nellike*. Sokat ittak, nagyon jókedvük volt.

— Egyedül a grand tartotta meg álarcát. Tudta róla mindenki, hogy *Kondor*, aki ilyen nem szépen mulat felesége távollétében.

— Üritem poharamat a legbájosabb udvarhölgy, a legpajkosabb szeretőre!

Felállt a spanyol grand.

— Üritem poharamat *Tihamér* barátomra, aki nem tudja mit cselekszik.

Tihamér felfortyant

— Mit, még te beszélsz. Megállj, megmondom a feleségednek.

Óriási derűtlenség.

Tihamér, ülven a bájos ismeretlen mel-

járással érdekeik előmozdítását. Vegyünk sorsjegyeiből, mert hisz darabja csak 1 korona; főnyeremény pedig 10,000 korona érték, mely gyönyörű ékszer a Sopronyi-téle nagytőzsde (Kerepesi-ut 1. sz.) kirakatában látható, hol naponként ezer s ezer néző szeme akad meg a fénylő gyémántokon. Sorsjegyek mindenütt kaphatók, valamint a budapesti sorsjegy-kezelősnél. (VIII. József-körút 38. sz.)

— **Az ungvári kir. bábaképző-intézet** igazgatósága lapunk útján is tudatja a kisebb községekbe törekvő s ezek között első sorban a már községi baba minőségben működött növendékekkel, hogy a folyó évi február hó 1-én kezdődő és júniusban végződő téli tanfolyamon, 40—80 korona pénzsegédlemben s e mellett még tandíjmentességben is részesülhetnek.

— **Uj levélbélyeg.** A jövő hónapban új 35 filléres levélbélyeget fognak kibocsátani. Ez a levélbélyeg az ajánlott levelekre van szánva s utóda a régi tízenöt krajcáros bélyegnek, a melylyel egyszerre le lehet róni a belföldi ajánlás díját. Az új díjszabásra eddig még nem volt ilyen bélyegünk s ezt a hiányt pótolja az új harmincöt filléres bélyeg.

— **A varannót takarékpénztár mint részv.-társaság** a jövő február hó 17-én d. u. 3 óraker sajtó helyiségében tartja meg évi rendes közgyűlését.

— **Uj idegen földesur.** Mint Homonnáról jelentik, *Donnersmark* herceg eladta sztakcsini birtokát 3 millió koronáért *Gottfried* János drezdai bankárnak. Egyre-másra ülnek belé az idegenek a java magyar birtokba, most is egy és az is bankár.

— **Mühle-féle kertészeti értesítő** éppen most jelent meg magyar és német kiadásban és kívánatra ingyen küldetik meg. A Mühle Vilmos tedesvári cs. és kir. udvari mag-és növénykereskedés által kiadott új értesítő valóságos mintakatalógus, a mely ritkítja párját: kiállításra ép oly finom mint elegáns, dusan van ellátva ábrákkal és a mi a fő: minden szakértelemmel és tanulmányosan van leírva úgy, hogy a laikusnak és kezdőnek nemcsak ajánl, hanem minden cikkről kimerítően ad felvilágosítást; benne van a vetés ideje, a következő eljárás és ugy a növény mint a virág leírása, miáltal kitűnő utmutatóul szolgál és némely kertészeti szakkönyvet fölöslegessé tesz. Minden kert és földbirtokosnak ajánljuk, hogy ezen katalógust küldesse meg magának.

— **Minő időnk lesz ez évben?** Falb Rudolf az 1902. évre a következő időjárást jósolta: Január hóban változékony idő, kevés hó; februárban nagy hófúvások; márciusban hideg. havazás; áprilisban kevés hó, helyenként zivataros időjárás: május első felében sok eső a hó második felében

lett, csodálatos hévvel udvarolt. A hölgy csak hallgatta és mosolygott Csak akkor kezdte magát kellemetlenül érezni, mikor a nőgyógyász ezeket a szavakat sugta a fülébe.

— Hagyja itt ezt a Kondort. Hisz neki hites felesége van. Jöjjön, gyönyörű lakást rendezek be a fővárosban s turbékolni fogunk, mint a galambok.

A hölgy elvörösödött, nem válaszolt s gyorsan felállt.

E pillanatban kinyílt az ajtó s egy öreg ur lépett be.

— Hát ide szöktetek? No lám, alig bir-talnak megtalálni. Hát ezek azok a pesti pajtások? Uraim, örülök, hogy jól érzik magukat. Ennek a büszke grandnak az apósa vagyok, szólt Kondor felé mutatva s ennek az ördögös menyecskének az apja.

— Tehát még is a felesége! hangzott a kiáltás.

— Bocsásson meg asszonyom!

— Megbocsátok, nevetett az asszonyka, ilyen jól még nem mulattam.

— Veszedelmes játék, ha kedves papája be nem lép, ledöntöm a lámpást és megcsókolom.

Az asszonyka otthagya a felhevült urat, hazahajtatott férjével s fáradtan dült a férfi széles vállára.

viharok; június első és utolsó harmadában sok zivatar; július első felében zivataros, szelles idő, a második felében meleg idő esőkkel: augusztus első felében forróság helyi zivatarokkal, a hó második felében borongó, szeles; szeptember hóban változékony, hűvös; október az elején erős szeles, a végefelé ködös hideg; november első felében változó időjárás, második felében fagyok, majd havazás; december hóviharokkal köszönt be, azután kemény hideg és nagy havazások lesznek. Elsőrendű kritikus napok lesznek: január 24, február 22, március 10, április 8, május 7, június 6, július 5, augusztus 3. Másodrendűek: január 9, február 8, március 24, április 22, augusztus 19 és október 31. Harmadrendűek: május 22, június 21, július 20, november 30. és december 29.

IRODALOM.

* **Hősök és hadvezérek.** Carlye mondja egy helyen, hogy a hódítók azok a fajta nagy emberek, a kik nélkül legkönnyebben ellenne a világ. Mert egy tudós vagy egy költő a maga kis szobájában ülve, archimedesi pont nélkül is kimozdítja a világot helyéből; Spinoza közönyösen csinolta gyémántjait és üvegeit, míg az egyház átkait zudította ellene. Michi Angello, a ki a világ legtüdősebb képét és szobrait festette, négy négyszögmetényi kis szobában lakott, de művei az égig értek. Shakespeare egy rozszant, festetlen asztalon írta Hamletet, talán csakis hogy pénzt keressen és az emberiség monarchája lett.

De a hódítók nagysága csak addig tart, a míg kezökből ki nem hull a kard. Az emberi tevékenységnek mindenesetre ez a legbrutálisabb formája s a világtörténetnek csak igen kevésszer volt igazán szüksége a fegyveres hőre. A tett erőnek különös magasabb foka disziti csak a hőöket, hatásuk különben nem önmagukból való. Es midőn régi metszetekről elébünk tűnnek marcona alakjaik a babérfa árnyékában, vasöltöztetik, rettenetes nagy csizmájuk, iszonytató kardjuk kezökbön, csipkés nagy gallérjuk a fényes vértén s mellettük az asztalra téve vagy az ágra akasztva a tollas sisak, úgy érezzük, úgy látjuk, hogy egy lejárt kor lejárt nagy embereivel van dolgunk. Az a pose, a melylyel ök tartják a kardot, már kivészett a világból. Az emberiség fejlődése elintézésének az a módja, a melyet ök képviseltek, már lejárt magát. Egy-egy korban szükség volt reájuk, nyers erök és kénytelen szenvedélyek összetűzésének megoldásánál. Ilyen volt ez a viharos és véres korszak, melynek zajgása a westfáliai béke idején csendesült le.

Ennek a kornak történetét olvashatni a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 149. füzetében.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcell Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a VIII. kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; Füzeteként is kapható 60 fillérvél. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII. Ullői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

CSARNOK.

Carnevál dalok.

I.

Sima parketten, ragyogó fényben
Párosan lejtni isteni éden:
Ámor s Carnevál bájos fenségek
Szerelmi lázban egymásért égnék.

Andalgó zene, keringő párok
Ezeregy éji bűbajos álmok.

Dicső Carnevál hozsanna néked,
Hozsanna tündér-varázsos éjnek.

II.

Szépen csengő cimbalom szó mellett,
Kézről-kézre jár a boros serleg:
Helyre tűznak a vig aglegények
Kacagják a Carneval fenséget.

»Vén kerítő, nem oda a Buda!
Hej korcsmáros, hol a boros kupa?
Hadd ázzon el ez a vén kerítő,
Hadd tudja meg, mi a szivderítő!»

Nem kell nekünk sima parket, nóta,
Édesebb a csaplórosné csókja,
Vén Carnevál, itt a kupa, koccsint!
Kedverítő, tüzesbornál jobb sincs!

Szól a pengő cimbalomszó egyre,

Carneválnak kerekedik kedve;
Tüzes a bor, tőle a sziv lángol,
Vén Carnevált elfogja a mámor.

Feje szédül, álom borul rája,
Haagzik az aglegények nóája:
»Vén Carnevál, ez halotti torod,
Az aglegényt legyőzni nem fogod!»

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándai József.**

Nyilt-tér.

Ezen rovat alatt közöltöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A fővárosban most divó sport, a fajvillongás recte antisemitás hősködés, futó tüzként, nyugalmas kis városunkban is felütötte már tanyáját s ennek lelkes előharczosa *Bolgári* segédjegyző fennen lobogtatja is e mozgalom zászlaját.

Történt ugyanis, hogy egy tisztességess zaidó fiatal ember nagyot gondolt s feleségül megkért egy szende szidő lánykát s a szent frigykötés mult vasárnap f. hó 26-án történt meg. A szent actus után „*fecerunt magnum áldomás**”, amelyre, bár hivatalnail, a kuruczbrigádbeli *Bolgári* is teljes ki-világításban, recte illuminálva megjelent s itt oly magaviseletet tanusított, melyre a fővárosi rekon-érelmű kuruczársai büszkék lehetnek. De a buta falusi zsidók nem tudták e kuruczzerenyt kellőleg méltányolni, amiért öket elitelni nem lehet, mert nem voltak soha polgárai a budapesti alma mater-nek, hanem horribile diu a táncz helyiségéből a 999 tagból álló gyászmagyarka póttagját kézzel-foghatóan *kinézték*. Városkánk intelligens elemei, akik szintén ott időztek a kérdéses időben a mulató helyiségben, úgy látszik tapintatosságból nem utasították rendre (!) a duhajkodó kuruczot.

A Tekintetes Szerkesztő urat arra kérem, sziveskedjék b. lapjában e szerény észrevétele-mnek helyt adni, hogy a megyei intéző körök tu domást szerezzenek maguknak arról, hogy kegyelt-jeik miként halálják meg a beléjük helyezett bi-zalmat.

Fogadja Tek. Szerkesztő ur nagyrabecsbülésem kifejezését, melylyel vagyok

Z. Szinna, 1902. január 25.

kész hive

Lebovits Manó.

Czepléden UNGVÁRY LÁSZLÓ

300 holdas szőlőtelepe és gyümölcsfa-iskolájának, valamint bortüzetének részletes árjegyzéke megjelent s kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Saját termései 2-szer fejtejt kitűnő új bor ára 18 fttról felfelé. Hordóval szolgálhatok.

Viszonteladók kerestetnek.

Mellékjövedelem

Intelligens urak foglalkozásukra való tekintet nélkül, minden állással össze-férő **mellékjövedelemre** tehetnek szert. Nem kell hozzá sem szakismeret, sem nagy fáradság.

Barátaik, ismerőseik körében kell csak tevékenységet kifejtetniök e minden kétségen felül tiszteletreméltó **mellékjövedelemi** forrásnak minél nagyobb mértékben való kiaknázás végett.

Teljes felvilágosítás azonnal adatik. Akik erre vállalkozni hajlandók. küldjék pontos címmel ellátott ajánlataikat, (melyek rögtön továbbíttatnak) **Mellékjövedelemjel.** alatt az „**ÁLTALÁNOS TUDÓSÍTÓ**” hirdetésli osztályhoz Budapest, VII., Erzsébet-körút 84.

Jules.

